ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz http://zs1.nmnm.cz

číslo 41 - prosinec 2006

PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VARTISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

Na 160 dětí se zúčastnilo adventních akcí (str. 20)

PÁR SLOV ÚVODEM

Kouknete ven z okna a vidíte modrou oblohu, sluníčko se na vás usmívá, je příjemných deset nebo dvanáct stupňů a na některých keřích se začínají nalívat pupeny… Řeknete si – jaro je tady! Ale kdepak, milánkové, žádné jaro, příští týden máme Vánoce! To jen počasí si to letos nějak popletlo, a tak to venku vánočně moc nevypadá.

Jiné je to ale uvnitř školy. Stromeček už stojí v přízemí na svém obvyklém místě, v 9.B vánoční borovička krásně barevně svítí už několik dnů a výzdoba v oknech taky mluví jasnou řečí. Jako každoročně přichází i letos Puclík v této době jednak se svým vánočním číslem, jednak s několika akcemi, které v posledním týdnu zpestří čekání na ten pravý kouzelný čas. O všem se dočtete uvnitř čísla a samozřejmě nechybí ani obvyklé rubriky a články ze života školy.

A ještě něco – rozrostla se nám redakce o spoustu nových členů. Jejich jména najdete na poslední stránce. Je to fajn, protože víc hlav = víc nápadů. A nové nápady náš časopis potřebuje jako sůl.

Hezké počteníčko a krásné Vánoce…

Redakce

CO NÁS ČEKÁ

AKCE A UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- **20. 12. 2006** **Turnaj v piškvorkách**
  2. ročník Puclíkova vánočního turnaje na počítačích
- **21. 12. 2006** **Filmové představení**
  1. stupeň – Doba ledová 2
  2. stupeň – Piráti z Karibiku 2
- **23. 12. 2006 – 2. 1. 2007** **Vánoční prázdniny**
- **30. 1. 2007** **Zeměpisný pořad** společnosti DENALI pro 2. stupeň
- **31. 1. 2007** **Pololetní vysvědčení**
- **2. 2. 2007** **Pololetní prázdniny**

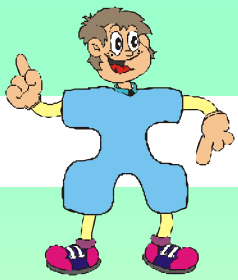

PUCLÍKOVA ŠUŠKÁRNA

- Tak už je to tu zase! Vždycky čas od času zachvátí školu nějaká nová „móda“ a pak se s jejími výstřelky setkáváme prakticky denně. Jednou ze začnou ztrácet peníze z tašek před jídelnou, podruhé se někdo začne výtvarně vyžívat na stěnách různých školních místností, jindy mizí štítky s čísly na šatních skříňkách nebo se ulamují ze zdí fontánky na pití… No a teď je novou módou házet na dívčích záchodech celé role toaletního papíru rovnou do mísy. Smutné na tom je, že autorem těchto módních výstřelků bývá v naprosté většině případů jeden jediný člověk, jen občas jich bývá malá skupinka, ale důsledky jejich zábavy nese celá škola. No řekněte, milé dámy, vám se to fakt líbí, že když občas opravdu musíte na záchod, tak toaletní papír je něco, o čem si můžete nechat jen zdát? To nedokážete mezi sebou objevit toho škůdce, který vám tuhle fajn situaci připravil? O co líp jsou na tom kluci, jejichž WC těmito problémy netrpí, a proto mají základní hygienické potřeby vždy po ruce.
- Naši zvědové vyčenichali, že se pan učitel Matějka při dozoru v přízemí šťoural z dlouhé chvíle v uchu klíčem. Hezká zábava – to se tak vrtáte v uchu klíčem od sborovny – a najednou ticho… Tak pozor, pane učiteli, ticho sice léčí, ale moc ticha asi zase vadí.
- Jestlipak víte, co je to vochle, obláč, pourek, flok nebo člunek? Nevíte? Snadná pomoc – stačí zajít do druhého poschodí hlavní budovy a prohlédnout si v blízkosti učebny chemie vitrínku s různými historickými předměty, které nám zapůjčilo Horácké muzeum v Novém Městě na Moravě. Škol, které se takovouhle expozicí mohou pochlubit, určitě nebude mnoho.

OBSAH

§ Pár slov úvodem 2
§ Co nás čeká 2
§ Puclíkova šuškárna 2
§ Čert ví proč 3
§ Před Vánoci se nudit nebudeme 4
§ Na jedné lodi plujem 5
§ S čerty nejsou žerty 6
§ Anketa 7
§ Vytříděná pochvala 8
§ Volba povolání a pomoc IPS 9
§ Vyzvídali jsme 10
§ Festival Modré dny 12
§ Žákovská knihovna informuje 13
§ Nejlepší bylo peklo 14
§ Setkání s Ezopem 15
§ Nejsme nuly 16
§ Fotosoutěž 16
§ Festival vzdělávání 2006 17
§ Dějepisná olympiáda 18
§ Sportovní odpoledne 18

PUCLÍČEK

§ Pásovec pomáhá dětem 19
§ Adventní ohlédnutí 20
§ Otevřené dveře v prvních třídách 21
§ Hluboká ve svátečním 22
§ Když se rodiče stanou znovu žáčky ... 23
§ Strašidelná škola 24

ČERT VÍ PROČ

Svátek sv. Mikuláše, který jsme prožili před pár dny, nám opět zprostředkoval setkání s neodmyslitelnou trojicí **Mikuláš, čert a anděl**. Možná nevíte, že tahle skupinka postav je českou specialitou, v jiných evropských městech byste ji nepotkali. Snad jen Mikuláš se v některých zemích objevuje, i když se mu většinou říká jinak, ale bývá to také laskavý děda s plnovousem, který naděluje. Ale zamysleli jste se někdy nad tím, jak často se ve svém životě setkáváte s výrazem „čert“?

Když vám někdo řekne, že s vámi šijí všichni čerti - tak chvilku neposedíte; venku se všichni čerti žení – to radši ani nevycházíme ven; někdo vás pošle k čertu – snad mu ani nechodím na oči; čert ví proč – nikdo neví, proč se to stalo…

Čerti se nám také objevují v příslovích: Čiň čertu dobře, peklem se ti odmění; to mi byl čert dlužný – nečekaně nás zastihne „dobrá“ zpráva; to by v tom byl čert – to by bylo, aby se to nevyřešilo; s čerty nejsou žerty – to mluví samo o sobě, a samozřejmě mnoho dalších.

A čert je taky pohádková postava, která straší zlobivé děti už od dávného dávna. Takže pozor, nenechte se ukolébat tím, že už máme po Mikuláši – příští rok 5. prosince nám to čerti zase přijdou spočítat.

Dita Niesnerová, 9.C

školní časopis

Puclík

přeje všem čtenářům

krásné a spokojené Vánoce
a hodně štěstí a zdraví v novém roce

Před Vánoci

CO NÁS ČEKÁ V POSLEDNÍM TÝDNU

se nudit nebudeme

Stalo se už na naší škole nepsanou tradicí, že poslední předvánoční týden bývá zpestřen několika akcemi, které nám mají poslední školní dny kalendářního roku zpříjemnit. Vánoční atmosféra na nás dýchá z každého kouta, vyučování začíná místo zvonění koledou, zajdeme společně do kina na hezký film a kromě toho pro vás Puclík ještě připravil:

] TRADIČNÍ VÁNOČNÍ SOUTĚŽ]

Zaměření vánoční soutěže jsme neměnili ani v letošním roce. Šlo nám totiž o to, aby se dala ohodnotit celá třída, i když je nám jasné, že se v každém kolektivu najde pár jedinců, kteří to za ty ostatní udělají. Je ale na vás, abyste se domluvili a práci si co nejlépe mezi sebe rozdělili – soutěžit se totiž bude

O NEJLÉPE VÁNOČNĚ VYZDOBENOU TŘÍDU

Žádné podmínky pro soutěž stanoveny nejsou, všechno závisí na vás. Určitě ale chcete mít ve třídě vánoční atmosféru, takže nějakou výzdobu stejně asi plánujete. Do soutěže se není třeba ani přihlašovat – prohlédneme si všechny třídy. Redakční rada provede vyhodnocení soutěže **ve čtvrtek 21. prosince 2006** odpoledne a odměnu za nejlepší výzdobu obdrží celá třída v pátek 22. 12. 2006. Odděleně budeme hodnotit třídy prvního a druhého stupně.

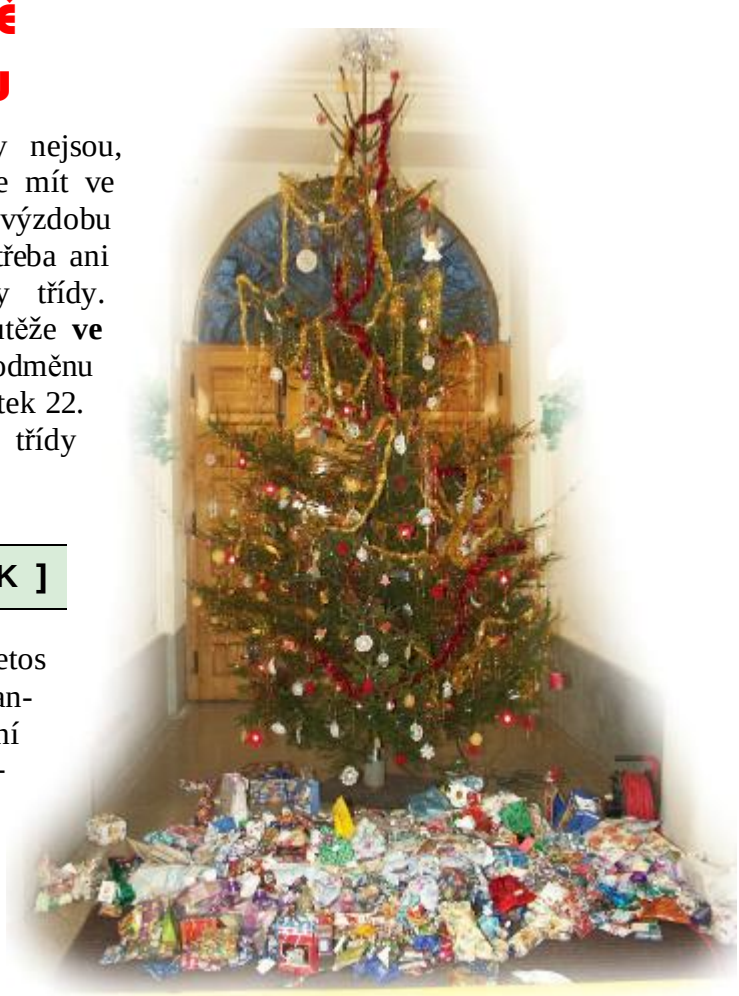

] ŠKOLNÍ VÁNOČNÍ STROMEČEK]

Stejně jako v minulých letech bude i letos v posledním předvánočním období dominantou přízemí hlavní budovy školní vánoční stromeček. Během posledního týdne můžete vždy ráno od 7.15 do 7.30 hodin umístit pod stromeček dárky pro své kamarády a spolužáky, kterými jim chcete na Vánoce udělat radost. Na konci týdne pak Puclík zařídí, aby se

dárky dostaly do těch správných rukou. Pokud se rozhodnete své dárečky pod stromeček přichystat, nezapomeňte je **čitelně označit jménem a třídou toho, pro něhož jsou určeny**. Věnujte napsání a zejména připevnění těchto údajů na dárky dostatečnou pozornost - každý rok se totiž objeví pár dárků, které není možné doručit, protože na nich tyto údaje chybí. Buď je tam dárce vůbec nenapsal, nebo napsal, ale cedulka v tom chumlu dárků někam zmizela.

] VÁNOČNÍ TURNAJ V PIŠKVORKÁCH]

Loni jsme poprvé uspořádali počítačový turnaj v piškvorkách, letos je tedy připraven druhý ročník. Soutěží vždy dva hráči, každý má k dispozici počítač a jejich jediným úkolem je umisťování křížků a koleček na hrací plochu. Vyhrává ten, kdo dokáže sestavit nepřerušenou řadu z pěti svých symbolů. Turnaj proběhne ve středu **20. prosince 2006**, účastníci se mohou do soutěže hlásit **od 13.30 hodin v kreslírně** – po rozlosování dvojic bude zahájena vlastní soutěž v učebnách výpočetní techniky – bude se hrát prostřednictvím počítačové sítě. První a druhý stupeň soutěží odděleně.

Vyzýváme také učitele k účasti v turnaji!!! Loni bylo družstvo učitelů oproti žákům opravdu ve velké menšině – přišel jen pan učitel Jurek a paní učitelka Renata Slámová. Věříme, že tihle dva zkušení piškvorkoví borci letos přijdou opět a spolu s nimi i několik dalších – tak dvacet nebo třicet… Na vítěze ve všech kategoriích čekají jako vždy hezké ceny.

Na jedné lodi plujem...

Pohybujeme se po škole, potkáváme se, usmíváme se na sebe i občas mračíme, jsme všichni součástí jedné „planetky“, na které musíme chtě nechtě společně nemalou část našich životů pobývat. Máme mezi sebou vztahy dobré, někdy horší, občas si zanadáváme, ale i zasmějeme, máme zde přátele a kamarády, ale i ty, jež pouze džentlmensky tolerujeme. Stále však se jedná o spolužití, sounáležitost, zkrátka jsme všichni na jedné lodi, kde je kapitán, důstojníci, kormidelníci, mužstvo i plavčíci. Na každém záleží, aby loď plula tím nejsprávnějším směrem a dorazila k břehům jen námi objevené vysněné Ameriky s nepřebernými poklady.

Občas se přihodí, že někdo z posádky lodi odmítne poslušnost nebo se snaží změnit správný kurs. Vědomě či nevědomě ono pomyslné kormidlo strhává tam, kudy cesta nevede, kde jsou skryté úseky a mělčiny plné žraloků. Doplatí na to nejen onen vzbouřenec, ale úplně všichni, včetně těch, kteří čekají na šťastný návrat námořníků domů.

Stále častěji kolem sebe potkáváme takové vzbouřence, kterým je přímá cesta k vytouženým cílům cizí. Setkáváme se s nimi na chodbách, když si zahrávají s osudem a jsou natolik bezohlední, že mohou někomu způsobit újmu na zdraví nebo na duši. Své počínání doprovázejí mluvou hodnou té nejnižší lidské spodiny, zapomínají na vychování, základy morálky a lidskosti. Někoho napadne, že vyražený zub, modrák pod okem, pošramocené sebevědomí kamaráda, poničená bunda, ztracené boty nebo záchody ucpané rolemi papíru není zase taková tragédie, ba dokonce se u toho zažije fůra legrace, ale to je obrovský omyl! Na každého jednou dojde, každý čin nalezne dříve či později soudce a nic nezůstane bez trestu.

Jsme všichni na jedné lodi. V minulosti letěli vzbouřenci přes palubu mezi žraloky. Je to dnes potřeba? Copak se nedokáže ta hrstka spiklenců zamyslet a jednat tak, aby si mohli i oni říci: „Jsme přece lidé!“.

PaedDr. Miroslav Jurek

S ČERTY NEJSOU ŽERTY

Šárka Kučerová, 9.B

Tento příběh se udál 5. prosince 2006. Hodiny odbily 7.30 a po škole se začal rozléhat děsivý řev… Byli to čerti, kteří doprovázeli Mikuláše a anděly. Rámus to byl velký - jako od správných čertů, takže husí kůže naskakovala nejen malým dětem. Ještěže s čerty byli i hodní andílci, kteří nadělovali bonbónky.

Čerti se vyřádili, běhali po třídě a špinili děti uhlím. Potom Mikuláš nahlédl do knihy hříchů a pozval k sobě pár hříšníků, kteří museli zarecitovat básničku nebo zazpívat písničku. Někteří odvážlivci se nechali strčit do pytle, i když byli hodní. Čertům se s nimi sice moc nosit nechtělo, ale nakonec si řekli, že budou mít alespoň čím v pekle topit. Andělé se za ně nakonec přimluvili a čertům domluvili, aby je pustili. Moc se jim nechtělo, ale nakonec uposlechli.

Mimochodem, děti, mám tady pro vás vzkaz. Chcete ho slyšet? Tak já tedy začnu. Mikuláš vám vzkazuje, ať jste po celý další rok móóóc hodné, protože se zase na začátku prosince setkáte, tak aby čerti neměli ještě víc práce než letos. Hlavně nezlobte ty, na kterých vám vlastně záleží nejvíc - myslím tím rodiče, kteří udělají všechno, co vám na očích vidí. Tato slova vám možná moc neřeknou, ale brzy to pozná každý, že největší oporou v životě jsou právě vaši rodiče. Tak se všichni podle toho chovejte, ať jsou příští rok čerti bez práce.

Mikuláš i jeho společníci vám přejí, ať máte pod stromečkem hromadu dárků, co srdce pohladí, rodinu a přátele, co nikdy nezradí, že ke štěstí chybí krůček a k bohatství krok a že vám přejí nádherné Vánoce a šťastný nový rok!!!

Ti nejzlobivější museli do pytle…

…nebo zpívat!!!

Anketa

tentokrát o povolání...

V útlém dětství většinou děti sní o tom, že jednou budou astronauty nebo zpěvačkami, berou si vzor ze svých oblíbených hvězd nebo hrdinů. Čím je však člověk starší, tím má o svém budoucím životě a také povolání jasnější představy. Proto jsme se tentokrát ptali v různých ročnících, jak se díváte na své budoucí povolání.

1. otázka: Jakým povoláním by ses chtěl(a) zabývat v životě?
2. otázka: Proč právě tohle povolání?
3. otázka: Bereš jako vzor rodiče nebo příbuzné?
4. otázka: Co tě v rozhodování ovlivňuje?
5. otázka: Láká tě tohle povolání už od dětství?

Martina Tulisová, 6.A

1. Právničkou.
2. Protože je to práce za velký prachy a pracuje se na počítači. Rozhodně se mi tato práce bude líbit.
3. Ano beru, ale neřídím se podle nich v povolání.
4. Kamarádky, protože je určitě dobré, když vás v „krizi“ podrží.
5. Ne. Když jsem byla tak asi ve školce, tak jsem chtěla být prodavačkou nebo učitelkou.

Pavel Štěpánek, 5.C

1. Podnikatel.
2. Kvůli dobrému platu.
3. Jo, příbuzný a hlavně sourozenci.
4. Kamarádi.
5. Když jsem byl ve školce, chtěl jsem se učit popelářem.

Kristýna Mrkvičková, 8.C

1. Sekretářka.
2. Protože je to docela klidná práce a já mám ráda pohodlí.
3. Ne, nikdo z nich nedělá to, co bych chtěla dělat já.
4. Ovlivňují mě moji rodiče, kteří nechtěli, abych byla kadeřnicí.
5. Ne, jako malá jsem chtěla být kadeřnicí.

Lenka Rumlerová, 4.B

1. Servírka.
2. Je to hustý. Nosit alkohol lidem a komunikovat s nimi.
3. Ano beru, ale nikdo z rodiny toto povolání nedělá.
4. Kamarádi, rodina.
5. Ano chtěla.

Jaroslav Ambrož, 9.C

1. Projektant budov a nábytku.
2. Zajímám se o to, hlavně by mě to bavilo.
3. Neberu, jdu svou cestou.
4. Řídím se podle svých zájmů.
5. Asi řidičem kamiónu a jezdit po světě.

Anketu připravila Jana Ambrožová, 9.C

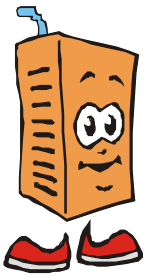

VYTŘÍDĚNÁ POCHVALA

Mgr. Martina Janíčková

Je to víc než měsíc, co se ve třídách objevily odpadkové koše na tříděný odpad, a tak mi nedá, abych se s vámi nepodělila o průběžné poznatky a hodnocení, jak to zvládáme.

Začnu nejdříve na vlastním „písečku“, tedy u nás učitelů. Ve sborovně máme celkem 2 větší odpadkové koše na plast a jeden na papír. Můžu říci, že každý dělá, co může, a opravdu svědomitě odpad třídí. Někdy je to až úsměvné, když se mi přijde někdo z kolegů pochlubit, že právě vyhodil PET láhev do plastů a že správně třídí papír, za což samozřejmě sklidí pochvalu :o).

Co se týká vás žáků, měla bych asi šetřit chválou, abych něco nezakřikla, ale myslím, že většina z vás to vzala za správný konec a tu pochvalu si za to opravdu zaslouží. Každá nová věc však s sebou z počátku nese i své „mouchy“, a protože se člověk stále něčemu novému učí, tady jsou chyby, které se sem tam objevují, ale dají se určitě snadno napravit.

Tak například:

1. Pokud si nejste jistí, o jaký druh odpadu se jedná, neexperimentujte a využijte nádobu na směsný odpad.
2. Když vynášíte nádobu na plasty, nejprve vysypte sáček s obsahem do žlutého kontejneru a teprve pak tam vhoďte sáček samotný. Ušetříte tak práci zaměstnancům třídící linky.
3. Nezapomínejte, že odpadkové koše je třeba vynášet každý den!

Na závěr můžete své znalosti a dovednosti otestovat malým testíkem. Tak hodně zdaru.

1. Do nebezpečného odpadu nepatří:
a) léky
b) zářivky
c) náplň do propisky
d) počítačová disketa

2. Polystyren patří do kontejneru:
a) modrého
b) žlutého
c) zeleného
d) žádného

3. Do žlutého kontejneru nepatří:
a) kelímek od jogurtu
b) igelitový sáček
c) molitan
d) PET láhev

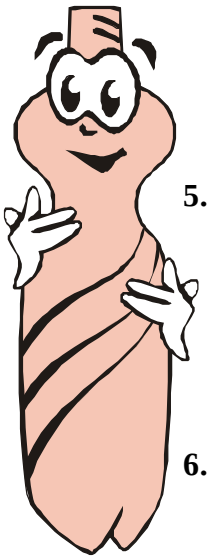

4. Papír se dá recyklovat:
a) maximálně 2x
b) maximálně 6x
c) maximálně 10x
d) neomezeně

5. V Novém Městě na Moravě máme:
a) sběrnu druhotných surovin a sběrný dvůr
b) pouze sběrnu druhotných surovin
c) pouze sběrný dvůr
d) ani jedno

6. Na naší škole (včetně přístavby) je umístěno celkem košů na tříděný odpad:
a) 40
b) 52
c) 60
d) 75

ŘEŠENÍ
1d, 2b, 3c, 4b, 5a, 6d

Na všechny žáky naší školy jednou čeká to důležité rozhodnutí: Co dál? Čím bych chtěl být? Na kterou střední školu mám jít?

VOLBA POVOLÁNÍ

NÁVŠTĚVA OSMÝCH TŘÍD V INFORMAČNÍM A PORADENSKÉM STŘEDISKU

Mgr. Hana Knapčoková

A POMOC IPS

Není to rozhodování jednoduché, vždyť ovlivní celou jejich další budoucnost. Vybranému povolání se budou věnovat celý život, a proto je potřeba, aby je bavilo a naplňovalo. Při výběru střední školy mají žáci možnost poradit se s rodiči, kamarády, učiteli, výchovnou poradkyní. Pomáhá jim však předmět volba povolání a samozřejmě další informace – z internetu, tisku, literatury. Velmi dobrou pomocí, která je všem poskytována, je návštěva IPS pro žáky osmého ročníku.

IPS je **informační a poradenské středisko pro volbu povolání**, které je součástí Úřadu práce ve Žďáře nad Sázavou. Jeho cílem je umožnit žákům základních škol využívat samostatně maximum informací, které potřebují při rozhodování o volbě povolání. V IPS jsou k dispozici různé tištěné materiály, počítačové programy a videoklipy profesí. Žáci společně i jednotlivě vyhledávají informace o školách či povoláních, o které se zajímají. Získávají tu nejen rady a informace, ale společně jsou vedeni k přemýšlení o své profesní orientaci, o tom, co je pro jejich volbu důležité, jak mají jednotlivé informace hodnotit a jak se podle nich rozhodovat. Na závěr každý obdrží propagační a informační materiály.

Navštívit IPS mohou všichni žáci druhého stupně (i s doprovodem rodičů), kteří potřebují poradit s výběrem střední školy a povolání. Individuálně lze domluvit konzultaci bezplatně na telefonním čísle 566 682 241.

Návštěva IPS očima Kristýny Staňkové a Šárky Binkové z 8. A

Ve čtvrtek dne 2. 11. 2006 se třída 8.A vydala za „hledáním své budoucnosti“. Všichni byli zvědaví, co nového se dozvíme.

Poté, co jsme překonali cestu krutými mrazy a sněhem, absolvovali cestu vlakem a přeběhli žďárské ulice, jsme konečně dorazili do IPS. Zaměstnankyně nás zdvořile přivítaly a rozdělily do dvou skupin. Ve skupinách jsme se bavili o tom, co probíráme ve škole, jaké máme zájmy, co nás baví a jakou máme představu o volbě svého budoucího povolání. Přestože ve škole stále zlobíme, tady jsme dávali pozor. Bedlivě jsme poslouchali, co nám paní vysvětluje, doplňovali jsme do papírů informace, které se týkaly zaměstnání a výběru středních škol. Také jsme si mohli vyzkoušet, jaké zaměstnání se k nám hodí, a obdrželi jsme velice zajímavé podklady. Na rozloučenou jsme dostali kalendář 2007 pro volbu povolání. Zbyl čas i pro rozchod.

Tento den byl opravdu poučný. Jsem si jistá, že všichni odjížděli velice spokojeni.

VYZVÍDALI JSME…

…tentokrát u paní učitelky Truksové

1. Jak se vám líbí na této škole?

Líbí, jinak bych nejezdila každý den 26 kilometrů sem a tam.

2. Chtěla jste být už odmalička učitelkou?

Ano, chtěla. I když asi do šesti let jsem chtěla být gymnastkou.

3. Jaké předměty vyučujete? Jsou to ty, které vás bavily na základní škole?

Učím na 1. stupni, tak vyučuji všechny předměty. Ale už druhým rokem neučím tělocvik a hudební výchovu, čemuž jsem velice ráda, protože mám víc hodin výtvarky a praktických činností. Na základní škole mě moc nebavila matematika, ale dnes mě ji vyučovat baví.

4. Jaká je vaše nejoblíbenější barva, činnost a jídlo?

Modrá, spánek, maso.

5. V které zemi jste byla nejdál? Kam byste se chtěla podívat?

Asi na ostrově Džerba. Nejraději bych uskutečnila cestu kolem světa.

6. Máte nějaké sourozence?

Mám bratra Tomáše. Je mu 29 let a pracuje jako grafik.

7. Jaký je váš životní sen? Nebo se vám už splnil?

Asi cestování.

8. Co vás dokáže rozčílit a co naopak rozesmát?

Rozčílit mě mnohdy dokáže úplná maličkost a taktéž rozesmát.

9. Je něco, čeho se opravdu bojíte?

Suplování v 9. ročnících.

10. Vzpomínáte si na svou první knížku z dětství? Jaká to byla?

Četla jsem a čtu velice ráda. Na svoji první přečtenou knížku si moc nevzpomínám, ale vybavila se mi kniha „Pouští a pralesem“.

11. A co vaše první velká láska? Kdo jí byl a kolik vám bylo?

Jmenoval se Michal a bylo mi 5 let.

12. Máte ráda podzim? Proč?

Mám ráda podzim, je tajuplný. Jeho atmosféra vybízí k setkání s duchy, strašidly…

Rozhovor připravily Eliška Kuběnová a Dita Niesnerová, 9.C

Festival Modré dny začal zahajovacím koncertem 31. října 2006 v Domě kultury ve Žďáře nad Sázavou. Byla tam skvělá nálada. Už od dvou hodin odpoledne se v kulturním domě začaly sjíždět známé osobnosti a začalo se zkoušet. Moderátorem celého večera se stal Ondřej Brzobohatý, zazpívali si tam Vlasta Horváth a Martina Balogová. Na zkoušku také dorazili kluci Martin a Petr s electric boogie. Tancování měli nachystané s dětmi, které byly z dětských domovů, ty pak vystoupily i s bubenickou show. Tyto děti byly ohromně šikovné, jak ty malé, tak ty větší. O úžasný zážitek se postarali s beatbox show opět Petr a Martin. Biketrial dvou kluků se také moc líbil.

My holky od Modrých dnů jsme vyzdobily kulturní dům našimi transparenty, postaraly se o občerstvení a popovídaly si i se slavnými osobnostmi, což se každé z nás líbilo. Určitě se nepotvrdilo to, že „hvězdy“ jsou nafoukané, například Ondra Brzobohatý byl naprosto super. Asi půl hodinky před začátkem se před kulturní dům nahrnula spousta lidí. Nasadily jsme si trička a kšiltovky Žďárského deníku, zasedly za stoleček u vstupného a jen jsme pozorovaly, jak se kulturák plní. Přišlo hodně lidí, ale to jsme všechny čekaly a s námi samozřejmě i ředitel celých Modrých dnů Tomáš Forýtek.

Koncert se povedl, ale jak jsem psala na začátku, tohle byl zahajovací koncert, takže se konaly i další akce, jako třeba divadelní představení Commedia del´Arte. Tam vystoupily také známé osobnosti, jako třeba Taťána Vilhelmová nebo Pavel Liška. Na tomto představení jsem bohužel nebyla, nemůžu tedy psát podrobnosti, ale návštěvnost byla velká.

Tomáš Forýtek a Ondřej Brzobohatý
foto z www.modredny.cz

Výše popsané akce z Modrých dnů se uskutečnily ve Žďáře nad Sázavou, ale u nás v Novém Městě na Moravě se konal zábavný program „Megatalkshow pro Modré dny“. Zde vystoupil všem známý Karel Šíp nebo Milan Markovič a Ivo Šmoldas. Celou částkou, která se vybrala za vstupné, přispíváte na stavbu hřiště ve Žďáře nad Sázavou. Na megatalkshow přišlo asi šedesát lidí, což je docela dost, protože se to konalo v novoměstské Horácké galerii a tam velké prostory nejsou. Modré dny také promítaly filmy v kině, ty byly zadarmo a účast byla vysoká. Ještě aby ne, když se pouštěly samé dobré filmy. Zajímavá byla třeba beseda a film Let 93. Film je o teroristických útocích z 11. září na americká dvojčata.

Konal se už i závěrečný megakoncert, který byl samozřejmě ještě lepší než ten první. Vystoupily tam známé skupiny jako například No Name, Support Lesbiens, opět Ondra Brzobohatý, ale tentokrát se svou skupinou BŮHVÍ a skupina Temperamento. Toto nebyl poslední koncert, chystají se nějaké ještě na prosinec.

Jsme moc rádi, že tady někdo něco pořádá, že se v našich městech něco děje, protože tady moc koncertů nebývá a moc slavných osobností sem nejezdí. Děkujeme všem, co nějakou akci s Modrými dny navštívili, protože pomáhají dobrým věcem. Těšíme se na další koncerty a příští rok, kdy se tu snad bude zase něco podobného konat.

Žaneta Šímová, 9.C

žákovská knihovna

informuje

Mílovými kroky se blíží Vánoce, nákupní horečka stoupá, místo klidu a pohody všude samá nervozita…

Žákovská knihovna vás opět zve do svých prostor mezi tiché a báječné společnice - knihy. Z nepřeberného množství titulů, které jsou umístěny v knihovních regálech a odevzdaně čekají na vás, čtenáře, je dnes otevřen titul s názvem **Věda a technika v českých zemích**.

Tentokrát se můžete toulat dějinami přírody, technických věd, řemesel a průmyslu na našem území od nejstarších dob do současnosti.

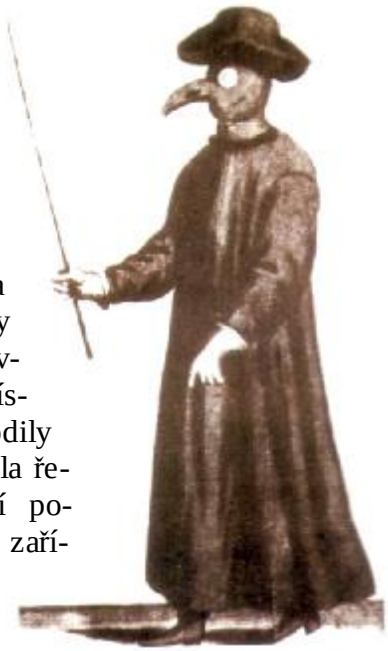

České země, nacházející se na mimořádně rušném a strategicky významném území ve středu Evropy, nebyly v minulosti jen místem politických střetů, bitev a revolucí, ale také místem, kde se rodily a předávaly nové myšlenky různých oborů. Místem, kde se rozvíjela řemesla, zdokonalovaly se výrobní postupy, vynalézala nová technická zařízení a konečně od 19. století se rozvíjel průmysl, jehož výrobky si získaly od počátku dobré jméno doma i v zahraničí.

Kromě jiného na cestě potkáte třeba tuto postavu, kterou vidíte na obrázku vpravo. Zdá se vám podivná? Ale kdepak, to je lékař ve svém oděvu při ošetřování nemocných morem v 15. století.

Můžete se projet elektromobilem Františka Křižíka z roku 1899 (obrázek vlevo), zajít na přednášku s Albertem Einsteinem do pražského Klementina, to se bude psát rok 1911, nebo vystoupat v březnu 1978 do kosmu spolu s prvním československým kosmonautem.

Kniha potěší všechny, kteří rádi zkoumají historii technických vynálezů, nebo může být i inspirací pro následnou návštěvu knihkupectví a vhodným vánočním dárkem.

Mgr. Pavlína Poláčková

NEJLEPŠÍ BYLO PEKLO

JAK VYPADÁ NATÁČENÍ SOUTĚŽE NA VLASTNÍ OČI

Šárka Poulová a Helena Nosková, 8.B

Dne 12. listopadu 2006 nám bylo umožněno jet do Prahy na natáčení dalšího dílu soutěže Česko hledá SuperStar. Po příjezdu k hale nás čekala dlouhá hodinová fronta ve velké blízkosti ostatních lidí. Po dlouhém očekávání se otevřela závora a my byli vpuštěni dovnitř. Pracovníci nejprve zkontrolovali, jestli máme platné kódy, a potom zjišťovali, jestli u sebe nemáme nic kovového. Když zjistili vše potřebné, dali nám lístky. Protože bylo teprve šest hodin, sháněly se dobře podpisy finalistů.

Pak jsme začali všichni nacvičovat potlesky na finále. Nejlepší bylo „peklo“, kdy se zapojily do hry ruce, nohy, transparenty a hlavně naše hlasivky. Poté už vše začalo. S nadšením jsme sledovali celý přenos a pořádně fandili. Několikrát napomínali porotu, že mluví moc krátce, aby přidala. Po skončení přenosu jsme ještě chvilku čekali, jestli získáme nějaké podpisy. Podařilo se nám ulovit podpis Davida a Zbyňka. Všichni jsme spokojeně odcházeli z haly a jeli zpátky domů s mnoha zážitky.

Šárka

Největší radost jsem měla z podpisu Davida Spilky, který jsem už ani nevěřila, že získám. Po skončení přenosu David odcházel z haly a omlouval se, že už nemůže dát podpis. To mě docela rozčílilo, protože jsem tam na něj čekala dlouho, a tak jsem mu řekla: „Davide, prosím, podepiš se mi.“ Podíval se na mě a vlastně díky tomu jsem měla podpis já, Helča a ještě další kámoška.

Helena

Největším úlovkem byl pro mě podpis Zbyňka Drdy. Jednak proto, že mu fandím, a jednak proto, že se v hale nikomu nepodepisoval. Podpis jsem získala přes jeho bráchu. Když šel ko-

lem mě, řekla jsem: „Ten Zbyněk je fakt hroznej“. Zastavil se a ptal se mě, proč je Zbyněk hroznej. Tak jsem mu řekla, že je hroznej, protože se nám nechce podepsat. Podíval se na mě a řekl: „Dejte to sem“. Vrazila jsem mu do ruky ještě plyšáka pro Zbyňka. Po chvíli nám donesl podpisy a my byly spokojené. Chvíli jsme tam ještě všechny stály a Zbyněk se na nás usmíval a za chvíli zmizel.

Nakonec jsme získaly podpis Terezy Najdekrové, Martina Ševčíka, Soni Pavelkové, Romana Lasoty, Davida Spilky, Zbyňka Drdy a pana profesora Klezly.

V článku byly použity fotografie z *http://superstar2006.nova.cz*

SETKÁNÍ S EZOPEM

Mgr. Marcela Slámová

Pro žáky 6. ročníků je na letošní školní rok připraven cyklus několika besed pořádaných novoměstskou organizací Ezop. Zaměřuje se na utváření kamarádských vztahů mezi všemi žáky třídy, čímž navazuje na školou pořádaný Pavučinkový výlet v Zubří. Na něm si žáci poprvé uvědomili důležitost svého třídního kolektivu. V týdnu od 6. - 10. listopadu absolvovaly všechny šesté třídy s třídními učiteli první setkání.

Dvě neobvyklé vyučovací hodiny začaly vzájemným představováním se za doprovodu hudby, kdy každý o sobě řekl něco hezkého - děti, třídní učitel i dvě milé slečny z Ezopu. Všichni se o sobě dozvěděli spoustu nových informací. Následovala oblíbená hra „Molekuly,“ při které děti nevytvářely jen tak náhodná seskupení! Musely se „spojovat“ hlavně se spolužáky, se kterými ve třídě kamarádí méně. I tento nelehký úkol děti zvládly a zároveň se u něj pobavily.

O něco více se všichni zapotili, když společně přemýšleli o své třídě jako o kolektivu a o tom, jak se k sobě chovají. Následně napsali, co se jim ve třídě líbí, a co naopak nikoliv. O nejméně příjemných jevech (pomluvy, hádky…) sepsali Dohodu, že se je pokusí odstranit. A že se o to pokusí skutečně všichni, stvrdili svými podpisy. Nyní si každý týden v očekávání zaznamenávají na hodnotové škále postupné malinké krůčky na cestě za hezkými vztahy v kolektivu…

NEJSME NULY

FLORBALOVÝ TURNAJ

Lucie Ptáčková, 9.C

V Bystřici nad Pernštejnem se 8. listopadu 2006 konal menší turnaj ve florbale a naše škola se nemohla nezúčastnit. Z osmých a devátých tříd jsme sestavili tým chlapců a dívek. Naším trenérem se stal pan učitel Dušan Matejka. Den předem jsme se sešli o velké přestávce v kreslírně a od pana učitele vyslechli pravidla. A pak už jsme mohli vyrazit soutěžit.

Do Bystřice jsme se vydali autobusem kolem sedmé hodiny ranní. Někteří měli menší, nebo větší nervíky, ale zároveň jsme se všichni těšili. Přece jen ulít se z vyučování nikdy není na škodu. Začínalo se v osm hodin a my jsme se ve volném mezičase psychicky i fyzicky připravovali na hru. Celkem se sešlo devět týmů chlapců a dívek. Většina z našich soupeřů hraje florbal závodně, takže naše šance na postup nebyly moc velké. Pan učitel Matejka nám naposledy všechno vysvětlil a mohlo se začít.

Když jsme my holky nehrály, s chutí jsme fandily „našim“ klukům a naopak. I přes naše úplné amatérství se nám docela dařilo držet krok s ostatními týmy děvčat. Ale jak už bylo řečeno, naši soupeři přece jen byli skoro „profesionálové“, takže naše prohry nebyly až tak překvapivé. Celkově se nám podařilo vstřelit i pár gólů, ale na vítězství to bohužel nestačilo ani nám, ani klukům.

V prvním poločase posledního zápasu mělo naše dívčí družstvo jasně navrch, vedly jsme 3:0, ale soupeřkám se v druhém poločase podařilo srovnat a nakonec i vyhrát. Takže jsme se musely spokojit s nepostupovým čtvrtým místem a kluci s pátým. Myslím, že obě naše družstva se necítila jako nuly, přece jsme si jeli zahrát a pobavit se a to se povedlo, takže děkujeme všem zúčastněným. A já speciálně děkuji panu učiteli Matejkovi, který nás tak skvěle trénoval. Myslím, že jsme si to všichni moc užili.

FOTO soutěž

Na naši minulou fotosoutěž nepřišla ani jedna odpověď. Tak snad se nyní polepšíte a pochlapíte. **Hlava mamuta se nachází nedaleko obce Hamry nad Sázavou** – asi 1 km za Žďárem nad Sázavou. Předlohou k jejímu vytvoření byl obrázek od malíře Zdeňka Buriana. To jen k minulému kolu.

A co nás čeká v tomto čísle? Co vidíte na tomto obrázku? Kde se nachází tento zatočený had?

Pokud si myslíte, že jste poznali, odkud je naše fotografie, napište odpověď společně se svou třídou a jménem na lístek a vhoďte ho do naší schránky u kabinetu výpočetní techniky. Své odpovědi můžete zaslat také e-mailem na adresu: **puclik@nmnm.cz** Termín odevzdání odpovědí je **do 25. ledna 2007**.

FESTIVAL VZDĚLÁVÁNÍ 2006

Festival vzdělávání je přehlídka středních škol převážně z kraje Vysočina, ale zastoupeny bývají většinou i ostatní kraje. Střední školy tu mají své zástupce z řad učitelů i žáků a mnoho informačních materiálů.

I letos se tak zájemci mohli zeptat na vše, co je zajímalo a co by o určité střední škole ještě potřebovali vědět – jaká je náplň učiva, průběh přijímacích zkoušek, možnost uplatnění, ubytování a stravování… Návštěvníci obdivovali nádherné vystavené výrobky ze dřeva, skla či keramiky, které vyrobili žáci různých středních škol. Největší zájem byl o ochutnávku cukrářských delikates a o barmanské vystoupení budoucích číšníků.

Žáci naší školy se Festivalu vzdělávání zúčastnili v hojném počtu. Získané poznatky jim zajisté pomohou při výběru střední školy. A co naše žáky na Festivale vzdělávání nejvíce zaujalo?

Žaneta Šímová

Ve středu 8. listopadu 2006 se konal ve Žďáře nad Sázavou v kulturním domě festival vzdělávání. Většina deváťáků, ale i mladších žáků (i ti už dumají, kam jít na školu) toho využila a na festival se vypravili. Autobusy, vlaky nebo autem s rodiči jsme tam byli za chviličku. Tento den jsme se zamysleli nad naší budoucností, která je velmi důležitá. Bylo potřeba projít střední školy i učiliště, které prezentovaly právě své obory, a rozhodnout se, co by nás bavilo.

Někdo už má samozřejmě jasno, ale těm, kteří ještě ne, mohl právě festival pomoci s výběrem. Mohli jsme tam vidět barmanské show, kde pěkní a šikovní kluci házeli shakery a flaškami o sto šest, ale také třeba milé zdravotní sestřičky, aby si na své přišli i kluci, kteří stejně ale pak zamířili ke svým průmyslovkám a dalším oborům, které by je bavily. Zkrátka bylo z čeho vybírat a festival se určitě povedl. Tak a teď se můžeme učit na přijímačky.

Kristýna Zobačová

Na Festivale vzdělávání se mi líbilo, že tam byl velký výběr škol. Když jsme se chtěli informovat, zástupci škol nám rádi poradili, třeba v jakých předmětech bychom se měli eventuelně zlepšit.

Docela mi to pomohlo – asi už jsem si vybrala školu. A myslím, že je docela dobré tam jít pro všeobecný přehled.

Ivana Nováková

Nejvíce se mi líbila jezdecká škola v Humpolci a jejich koně, na kterých jsme se mohli svézt. Dále mě zaujala zdravka a veterina v Kroměříži.

Hana Tlustošová

Mě nejvíce zaujaly práce a výrobky studentů z různých škol. Byli tam ochotní lidé, kteří mě o škole dobře informovali.

Helena Nosková

Nejvíce mě zaujala škola ekologie a ochrana přírody, se kterou je spojeno i studium s názvem Diplomovaný farmaceutický asistent, čemuž bych se chtěla věnovat.

Zajímavé taky bylo cukrářské, kadeřnické a kosmetické umění. Velice se mi líbily práce studentů ze zahradnických škol, protože tam měli moc pěknou výzdobu.

Šárka Poulová

Nejvíce mě zaujala Škola ekonomiky a cestovního ruchu ve Žďáře nad Sázavou, kam bych se chtěla hlásit. Myslím, že každému, kdo ještě neví, co by chtěl dělat, tento festival pomůže při rozhodování. Zjistí si tu různé informace o více školách najednou.

Mgr. Hana Knapčoková

Dějepisná olympiáda

Tak jako každým rokem i v letošním roce se naše škola zapojuje do dějepisné olympiády. Soutěž je určena pro žáky 8. a 9. tříd ZŠ a odpovídajících tříd gymnázií a vždy dva soutěžící postupují do vyššího kola. V letošním roce bylo vypsáno téma **Zločin a trest v českých dějinách - od sv. Václava k Miladě Horákové**. Jako vždy je téma velmi rozsáhlé a vyžaduje od zájemců pečlivou přípravu. Pokud se tak nestane, jsou výsledky velmi slabé a je mnohdy velmi těžké uspět v okresním kole.

Gratulujeme vítězům letošního kola a přejeme jim hodně úspěchů v kole okresním. Řiďte se rčením: „Těžko na cvičišti, lehko na bojišti."

VÝSLEDKOVÁ LISTINA ŠKOLNÍHO KOLA DĚJEPISNÉ OLYMPIÁDY - 2006/2007

1. místo	Marie Novotná	8.C	počet bodů 28
2. místo	Jiří Trávníček	9.B	počet bodů 26
3. místo	Josef Humlíček	9.C	počet bodů 23
4. místo	Jan Kvíčala	8.C	počet bodů 22
5. místo	Adam Grepl	8.B	počet bodů 21
6.- 8. místo	Miloš Holeček	7.B	počet bodů 19
6.- 8. místo	Irena Vítková	9.C	počet bodů 19
6 - 8.místo	Zuzana Žárská	8.C	počet bodů 19
9. místo	Petr Žerava	8.B	počet bodů 15
10. místo	Hana Knapčoková	9.C	počet bodů 14
11.-12. místo	Katka Svobodová	7.B	počet bodů 13
11.-12. místo	Pavlína Holá	7.B	počet bodů 13
13. místo	Eva Janů	9.C	počet bodů 6

Mgr. Jaroslav Hnízdilová

Sportovní odpoledne

V pátek 24. 11. 2006 proběhlo v tělocvičně naší školy sportovní odpoledne žáků osmých tříd. Každou třídu reprezentovalo 10 dívek a 8 chlapců. Dívky soutěžily v přehazované a chlapci se utkali ve florbale. Celé odpoledne probíhalo v napjaté atmosféře, neboť všichni soutěžící byli skvěle připraveni a za vydatného povzbuzování spolužáků tvrdě bojovali o každý bod. Dokázali, že sportování je baví a jsou v něm dobří.

Přehazovaná	Florbal
1. místo – 8.A	1. místo – 8.A
2. místo – 8.C	2. místo – 8.C
3. místo – 8.B	3. místo – 8.B

Mgr. Hana Knapčoková

Pásovec pomáhá dětem

23. října 2006 proběhla v 1.-3. třídách **Kampaň pásovec**. Vychází z úspěšného nizozemského projektu a je podporována Evropskou unií.V České republice ji realizují za podpory Ministerstva dopravy Centrum dopravního výzkumu a oddělení BESIP ve spolupráci s Národní sítí zdravých měst a Policií ČR.

Nové Město je zařazeno do sítě Zdravých měst, a proto se tato akce konala i na naší škole. Děti se dozvěděly o zádržných systémech v automobilech, vyzkoušely si , jak moc jsou potřebné pásy a jak je dokáží udržet v sedačce. Vyzkoušely si pokus s miminkem - panenkou, které jeden z žáků dostal za úkol připásat, aby miminko nevypadlo ze sedačky.

Děti si povídaly s panem policistou o bezpečné cestě do školy, jízdě na kole apod. Nejvíce je ale určitě zaujalo, že jim policista předvedl obušek, a někteří žáčci si vyzkoušeli, jaké je to v poutech. Na závěr této akce děti dostávaly pásovce – hračku, která se přidělá na pásy v autě.

Proč se vlastně kampaň konala? Protože je zapotřebí zvýšit informovanost veřejnosti – zejména rodičů, učitelů, lékařů a v neposlední řadě dětí samotných. A je také zapotřebí chránit nejzranitelnější účastníky silničního provozu – děti. Nepřipoutané děti podstupují mnohonásobně vyšší riziko vážného úrazu!

Mgr. Jaroslava Truksová

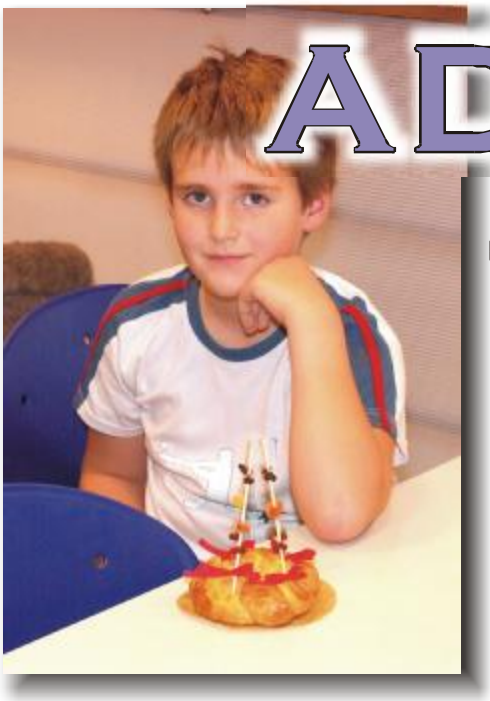

ADVENTNÍ OHLÉDNUTÍ

Mgr. Pavlína Poláčková

Čas letí jako bláznivý, já nechytím ho ani vy…

Takhle nějak lze charakterizovat dobu, jenž uplynula od chvíle, kdy se v rukou všech dětí prvního stupně naší školy objevilo pozvání s krásným adventním věncem, které lákalo k výrobě vánočních překvapení.

I přesto, že se rozhořela teprve druhá adventní svíce, čtyři čtvrteční odpoledne jsou již minulostí. Co k nim dodat? Snad jen to, že zájem o výrobu drobných vánočních dárečků byl obrovský. Přes 160 žáků prvního stupně, kteří byli vždy plni netrpělivého očekávání, vždy zaplnilo školní jídelnu, aby nejen příjemně strávili svůj volný čas, ale především sami vyrobili něco pro své nejbližší.

Na každé odpoledne byl připraven jeden výrobek, každý jiný, každý svým způsobem krásný. Zřejmě největší radost vyzařovala z dětí při třetím setkání, kdy se proměnily v malé pekaře a pekařky a vytvořily si ozdobný pletený „vrkoč“ na vánoční stůl.

Poděkování patří nejen všem pedagogům prvního stupně, kteří dětem s výrobou pomáhali, ale i rodičům – i ti se nechali vtáhnout do víru událostí a spoluvyráběli se svými dětmi. Zvláštní poděkování si zaslouží i paní kuchařky naší školní jídelny, které výrobky upekly. Nelze opomenout ani Městský úřad v Novém Městě na Moravě, jenž spolu s vedením školy zaštítil celou akci finančně.

OTEVŘENÉ DVEŘE V PRVNÍCH TŘÍDÁCH

Mgr. Šárka Zdražilová

Od úterý 31. 10. do čtvrtku 2. 11. 2006 byly na přístavbě naší školy otevřené dveře pro každého, kdo chtěl nahlédnout do vyučování nejen prvňáků, ale i druháků a třeťáků. Tyto dny jsme prožili netradičně. Hned první den jsme si ve škole připomínali **Halloween**. Mnozí školáci se proměnili v čaroděje a čarodějnice, kouzelníky, mágy či kouzelné stařeny. Vypadalo to sice trochu strašidelně a tajemně, ale byla u toho spousta legrace.

Největší zájem byl o první třídy, kde se děti učí **číst genetickou metodou** a téměř po dvou měsících dokáží číst jednoduchý text a psát hůlkovým písmem. Několik z nich dokáže číst plynule. Děti se tak mohly pochlubit čtením pohádky.

V matematice, prvouce i českém jazyce využíváme prvky **činnostního učení**. Práce s početním divadélkem zaujala především děti z mateřských škol, které si mohly poprvé vše ve škole vyzkoušet. Naši prvňáci na sebe převzali roli asistentů, dětí z mateřských škol se se zájmem ujali a vysvětlovali jim úkoly, které paní učitelka zadávala. Někteří budoucí školáčci zkoušeli psát písmena na tabuli. Společně jsme si zazpívali ukazovací písničku a zarecitovali se Zajdou a Hajdou. Na závěr si každý předškolák odnesl domů leták s prezentací školy a doufejme i příjemnou vzpomínku, že ve škole je to docela prima.

Během těchto dnů navštívilo naši školu kolem 80 dětí z novoměstských mateřských škol se svými učitelkami. Tuto příležitost využilo také několik rodičů, babiček i učitelek z jiných škol.

A jak se ve škole líbilo rodičům?

„Mami, budeme mít den otevřených dveří! Viď, že se na mě přijdeš podívat!“ Tak to jsem slyšela hned, jak přišla dcera domů. Dá se takové prosbě odolat? Zvlášť, když jste doma na mateřské a „nemáte co dělat“? Fakt nedá. Raději jsem to slíbila hned, abych ty prosby nemusela poslouchat každé ráno, odpoledne i večer. A tak jsem se v úterý 31. října vydala do „jámy lvové“.

Hned při příchodu mě na chodbách obletovali čarodějnice, kouzelníci a jiné hrůzostrašné bytosti. Samozřejmě jsem se nelekla, protože jsem věděla, že si děti připomínají Halloween. Do 1.B jsem

přišla na hodinu výtvarné výchovy a nezapírám, že představa 27 dětí při tvůrčí práci mě trochu děsila. Ale děti mě, jako ostatně vždycky, velmi příjemně překvapily. Všechny pilně zdobily tykvičky a ani u toho moc nepovídaly.

O přestávce si děti zařádily při Abecedě Dády Patrasové, prý jejich nejoblíbenější písničce. Mezi tím už přišly na návštěvu děti z mateřské školy. Na začátku další hodiny, tentokrát to byla matematika, se „školkáčci“ usadili na koberec vzadu, ale moc dlouho je tam paní učitelka nenechala. Vyzvala prvňáčky, aby si do lavice pozvali svoje malé kamarády. Společně si pak vyzkoušeli práci s početním divadélkem. Pak už jsem musela odejít. Jak si vedli předškoláci při hodině českého jazyka, nevím. Ale podle pozdějších ohlasů myslím, že se jim líbila i čeština.

Z návštěvy školy jsem byla nadšená a asi jsem svou chválou lezla všem na nervy. Nadšení mi trochu kazilo zjištění, že moje celkem šikovná dcera má svoje věci v pořádku skoro jako Jirka Oliva ze známého českého seriálu. Doufám, že vedení školy připraví během školního roku takových dní víc a že se zase brzy půjdu pobavit do školy.

Nadšená maminka Kateřina Horváthová

Mgr. Pavlína Poláčková

HLUBOKÁ ve svátečním

Je to sotva pár týdnů, kdy se obří těžká vrata hradů a zámků zavřela pro své návštěvníky. Nastala doba odpočinku nejen pro průvodce, ale i všichni hradní a zámečtí duchové by si měli na čas oddechnout od dupotu lidských nohou.

Některé zámky však „porušují“ svoji dlouholetou tradici a připravují pro milovníky historie netradiční vánoční prohlídky. Na jednou takovou se vydali o prvním adventním víkendu i žáci naší školy se svými rodiči. První zastávkou byl Jindřichův Hradec, kde obdivovali největší lidový betlém na světě - „Krýzovy jesličky“. Za doprovodu vánočních koled, které jsou neklamnou známkou toho, že Vánoce už opravdu klepou na dveře, se pohybovalo celých 133 figurek. Pokud byste měli dostatek trpělivosti, podařilo by se vám napočítat přes 1300 figurek lidí a zvířat, kterým vdechl život jindřichohradecký měšťan a punčochářský mistr Tomáš Krýza. Své dílo tvořil více než šedesát let a jesličky jsou dnes zapsány v Guinessově knize rekordů.

Druhou zastávkou byl jeden z našich nejkrásnějších a nejnavštěvovanějších zámků – Hluboká nad Vltavou. Čekání všem zpříjemnila vůně pečených kaštanů, jablečného závinu, horké čokolády či medoviny, která se linula celým druhý nádvořím. Téměř hodinová prohlídka zavedla zájemce do soukromých apartmánů rodiny Schwarzenberků, které nejsou součástí žádného z letních prohlídkových okruhů. Pokoje svojí vánoční výzdobou navozovaly atmosféru Vánoc a nechaly návštěvníky nakouknout do života posledních majitelů Hluboké.

Sobotní den utekl jako voda, všichni se vrátili v podvečer do svátečně vyzdobeného Nového Města bohatší o spoustu krásných zážitků. Všem rodičům, kteří se se svými ratolestmi vydali na zájezd, patří poděkování, protože i jejich přičiněním děti prožily nezapomenutelný den.

Když se rodiče znovu stanou žáčky…

Dne 22. listopadu 2006 jsem se probudila do nevšedního dne. Šla jsem totiž po dlouhých letech zase do školy. Zúčastnila jsem se vyučování ve 4.A třídě, kterou navštěvuje můj syn. Už se ani nedivím, že Honzík tak rád chodí do školy. První hodinu paní učitelka hravou formou učila děti českému jazyku. S pomocí různých knoflíků se všichni naučili rozeznávat slovní druhy - podstatná jména, přídavná jména, slovesa… Také jsem měla možnost usednout do lavice a místo syna jsem vypracovala pravopisné cvičení do sešitu. Nebylo to zrovna lehké psát pěkně a čitelně, aby to paní učitelka přečetla, a ještě navíc označit všechna zájmena, která se ve cvičení objevila. Jenom doufám, že jsem si neudělala velikou ostudu. Jestli ano, budu doufat, že syn to umí lépe.

Po přestávce byla na rozvrhu matematika. Opět velmi zajímavou a hravou formou celá třída procvičovala sčítáni a odčítáni do 100. Všechny děti pracovaly se zaujetím a velmi pozorně. Ani jeden žáček nejevil známky nezájmu a nudy. I v této hodině měli rodiče možnost projevit svoje matematické schopnosti a opět v lavici přímo do sešitu jsem potila výsledky při písemném odčítáni. Při této práci jsem poslouchala velmi příjemnou hudbu a po chvilkách mě Honzík upozorňoval, ať počítám rychle, abych byla první. Rychle jsem sešit odevzdala a přesto, že syna denně upozorňuji, aby si po sobě vše vždy řádně překontroloval, jsem tak sama neučinila.

Následovala velká přestávka. Paní učitelka nabízela čaj a kávu. Děti se zájmem sledovaly v televizi oblíbený seriál HAF a na lumpárny neměly ani pomyšlení.

Třetí hodinu se celá třída věnovala čtení. Nejprve jsme všichni poslouchali paní učitelku, jak poutavě předčítala článek z čítanky. I při této hodině byla ve třídě velmi příjemná atmosféra s rozsvícenými svíčkami a děti se navzájem předháněly a usilovně se hlásily, aby se každý dostal ke slovu a pochlubil se svým čtenářským uměním.

Třetí vyučovací hodina skončila a mně se ani nechtělo ze školy. Cestou domů jsem vzpomínala na svá školní léta, když jsem chodila do této stejné školy Třídu jsem měla ve stejném poschodí, ale jen o pár kroků dále, jen ta atmosféra tehdy byla přece jen trošku jiná. I přesto, že paní učitelka tenkrát byla moc hodná a my na ni koukali jak na svatý obrázek, seděli jsme v lavicích s rukama za zády a celou hodinu musel být naprostý klid. Někdy to bylo docela stresující. Z dnešního dne jsem byla proto velmi příjemně překvapená a odcházela jsem s pocitem radosti a spokojenosti. Nevím, jak probíhá vyučování v jiných třídách, ale s naší paní učitelkou ve třídě 4.A je to prostě báječné.

Jarka Cacková

STRAŠIDELNÁ ŠKOLA

Mgr. Jaroslava Truksová

Pod názvem Dušičky se dnes skrývají hned dva svátky, jimž patří první listopadové dny – svátek Všech svatých a Památka všech zemřelých. Zdá se, že jejich kořeny tkví v prastarých keltských rituálech, poté je postupně přizpůsobovala svému učení křesťanská církev a stopy zanechala i lidová víra našich předků. A aby to bylo ještě složitější, začala se v poslední době v celé Evropě ujímat i americká podoba tohoto svátku – Halloween.

Z knihy A. Vondruškové - České zvyky a obyčeje

I na 1. stupni naší školy to v tento den bylo všude samé strašidlo. Děti si spolu se svými učitelkami hrály na strašidelnou školu. Někteří se pod vlivem tohoto dne dokonce rozhodli napsat strašidelný příběh. A tak se pojďme bát!

Halloweenská noc - Kateřina Novotná, 4.A

Ráno jdeme do obchodu – já a můj bratr Charlie. Jdeme nakupovat věci na Halloween, nějakou dýni, svíčky a něco na mlsání, ale hlavně kostýmy, ve kterých půjdeme strašit na halloweenskou párty mé nejlepší kamarádky Sally. Máme nakoupeno. Už je poledne a je čas na oběd.

Odpoledne velmi rychle uteklo, ale to nevadí, nastala ta pravá chvíle na párty. Naši jeli na chatu a my jsme měli jít o půlnoci domů sami. To ale nevadilo, protože tak chodíváme každý rok.Vzali jsem si kostýmy a mohli jsme vyrazit. Párty byla nádherná, ale odbila půlnoc a my jsme měli jít domů. Dostala jsem strach. I Charlie dostal strach. Kamarádka bydlela 3 kilometry od našeho domu, ale jít jsme museli. Sotva jsme vyšli, byla hrozná tma. Asi v půli cesty jsme si všimli, že jsme neviděli obchod s potravinami. Místo něj se před námi tyčila asi 4 metry vysoká jeskyně. Vešli jsme a všude byly hromádky lidských kostí a lebek. Bylo to odporné. Šli jsme dál a v rohu jeskyně jsme spatřili upíra, který sál krev staré ženě. Byla to paní prodavačka Ilsenová. Proplížili jsme se s hrůzou okolo upíra a šli jsme dál. Najednou jsem uviděla světlo. Běželi jsme ven a tam stál najednou náš dům. Byla jsem šťastná a běžela jsem k němu. Můj bratr také… A v tom jsem se probudila!

P U C L Í K

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 41 – prosinec 2006

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Ivana Fousková
Eliška Kuběnová, Dita Niesnerová, Žaneta Šímová, Jana Ambrožová, Lucie Ptáčková, Adéla Šujanová
Katka Houserová, Marie Měcháčková, Dominika Kutílková, Kristýna Jančíková, Barbora Dudková
Vlasta Janíčková, Andrea Žváčková, Tomáš Novotný, Vojtěch Večeřa

e-mail: puclik@nmnm.cz http://zs1.nmnm.cz

Číslo 41 vyšlo 14. prosince 2006 v nákladu 35 výtisků